

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 729/2014

z dnia 24 czerwca 2014 r.

w sprawie nominałów i parametrów technicznych monet euro przeznaczonych do obiegu
(wersja przekształcona)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 128 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 975/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie nominałów i parametrów technicznych monet euro przeznaczonych do obiegu ⁽¹⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽²⁾. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości, należy je przekształcić.
- (2) Zgodnie z art. 128 ust. 2 Traktatu państwa członkowskie mogą emitować monety euro, z zastrzeżeniem zgody Europejskiego Banku Centralnego (ECB) co do wielkości emisji. Rada może, na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim i ECB, przyjąć środki w celu zharmonizowania nominałów i specyfikacji technicznych wszystkich monet przeznaczonych do obiegu, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do zapewnienia należytego ich obiegu w Unii.
- (3) Banknoty euro mają nominały od 5 do 500 euro. Nominały banknotów i monet powinny umożliwiać łatwe dokonywanie płatności gotówkowych wyrażonych zarówno w euro, jak i w centach.
- (4) Jednolity system walutowy Unii powinien budzić zaufanie społeczne i prowadzić do innowacji technicznych, które zapewniają bezpieczeństwo, niezawodność i sprawność tego systemu.
- (5) Akceptacja systemu przez społeczeństwo jest jednym z głównych celów systemu walutowego Unii. Ufność, jaką społeczeństwo będzie pokładać w systemie, zależy od cech fizycznych monet euro, które powinny być możliwie najłatwiejsze w użyciu.
- (6) Przeprowadzono konsultacje ze stowarzyszeniami konsumentckimi, Europejskim Związkiem Niewidomych i przedstawicielami przemysłu produkującego automaty do sprzedaży towarów, aby wziąć pod uwagę szczególne wymagania liczących się kategorii użytkowników monet. Konieczne było zapewnienie łatwości rozróżniania monet wzrokiem i dotykiem, aby zapewnić łagodne przejście na euro i ułatwić akceptację systemu walutowego przez użytkowników.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 6.

⁽²⁾ Zob. załącznik II.

- (7) Monety euro można szybciej rozróżniać i łatwiej można się do nich przyzwyczaić, ponieważ istnieje związek między ich średnicą a nominałem.
- (8) Potrzebne są specjalne cechy zabezpieczające celem zmniejszenia możliwości dokonywania oszustw na monetach 1 euro i 2 euro, zważywszy na ich wysoką wartość. Za najbardziej skuteczne formy zabezpieczające uważa się monety wykonane z trzech warstw i połączenia dwóch różnych kolorów.
- (9) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 94/27/WE⁽¹⁾ ogranicza stosowanie niklu w niektórych produktach, uznając, że nikiel może w pewnych warunkach powodować alergie. Monety nie są objęte tą dyrektywą. Jednak zmniejszenie zawartości niklu w monetach wydaje się pożądane ze względu na zdrowie publiczne.
- (10) Jedna wspólna europejska strona monety i druga odrębna strona narodowa, stanowią właściwy wyraz idei europejskiej unii walutowej państw członkowskich. Na europejskich stronach wspólnych monet euro znajduje się nazwa wspólnej waluty oraz nominał monety. Strona narodowa nie powinna powtarzać ani nazwy wspólnej waluty, ani nominału monety.
- (11) Na stronie narodowej monety należy wyraźnie wskazać nazwę emitującego państwa członkowskiego, aby umożliwić zainteresowanym użytkownikom łatwą identyfikację państwa członkowskiego będącego emitentem monety.
- (12) Napis na brzegu monety powinien być uznawany za część strony narodowej, a zatem nie powinien powtarzać żadnej informacji o nominale; wyjątkiem jest moneta 2 euro, pod warunkiem że użyta zostanie jedynie cyfra „2” lub nazwa „euro” w odpowiednim alfabecie, lub też użyte zostaną oba te elementy.
- (13) Wzory stron narodowych monet są określane przez każde państwo członkowskie, którego walutą jest euro, i powinny uwzględniać fakt, że monety euro są w obiegu w całej strefie euro, a nie tylko w państwie członkowskim będącym emitentem. Aby zapewnić, by monety były łatwo rozpoznawalne jako monety euro również od ich strony narodowej, wzór powinien być otoczony w całości dwunastoma gwiazdami z flagi Unii.
- (14) Aby ułatwić rozpoznawanie monet obiegowych oraz zapewnić właściwą ciągłość bicia monet, państwa członkowskie powinny móc zmieniać wzory stron narodowych zwykłych monet obiegowych raz na piętnaście lat, z wyjątkiem przypadków, gdy zmienił się szef państwa wskazany na monecie. Powinno to jednak pozostawać bez uszczerbku dla zmian niezbędnych, by zapobiec podrabianiu pieniędzy. O zmianach wzoru wspólnej europejskiej strony monet obiegowych powinna decydować Rada, przy czym prawa głosu powinny być ograniczone do państw członkowskich, których walutą jest euro.
- (15) Poszczególne państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość emisji monet okolicznościowych w celu upamiętnienia wydarzeń mających wielkie znaczenie dla danego kraju lub całej Europy, przy czym okolicznościowe monety emitowane wspólnie przez wszystkie państwa członkowskie, których walutą jest euro, powinny upamiętniać wyłącznie wydarzenia o najwyższej wadze europejskiej. Najodpowiedniejsza do tego celu jest moneta o nominale 2 euro, przede wszystkim ze względu na jej dużą średnicę i parametry techniczne, które odpowiednio zabezpieczają tę monetę przed fałszowaniem.
- (16) Zważywszy na fakt, że monety euro są w obiegu w całej strefie euro, oraz by uniknąć wykorzystywania niewłaściwych wzorów, emitujące państwa członkowskie powinny informować się wzajemnie oraz Komisję o projektach wzorów stron narodowych monet euro przed planowaną datą emisji. Komisja powinna sprawdzać zgodność takich wzorów z wymogami technicznymi określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Przedłożenia projektów wzorów należy dokonać z odpowiednim wyprzedzeniem przed planowaną datą emisji, tak aby w razie konieczności zapewnić emitującym państwom członkowskim wystarczająco dużo czasu na zmianę wzoru.
- (17) Ponadto należy określić jednolite warunki zatwierdzania wzorów stron narodowych monet euro, aby uniknąć wybrania wzoru, który w niektórych państwach członkowskich mógłby zostać uznany za niewłaściwy. Ze względu na fakt, że kwestia tak delikatna jak wzór narodowych stron monet euro leży w kompetencjach państw członkowskich będących emitentami, uprawnienia wykonawcze powinny należeć do Rady. Decyzje wykonawcze podejmowane na tej podstawie przez Radę są ściśle związane z aktami przyjmowanymi przez Radę na podstawie art. 128 ust. 2 Traktatu. Dlatego w przypadku podejmowania tych decyzji powinno obowiązywać określone w art. 139 ust. 4 Traktatu zawieszenie prawa głosu członków Rady reprezentujących państwa członkowskie, których walutą nie jest euro. Procedura ta powinna pozwolić państwom członkowskim będącym emitentami na zmianę wzoru w odpowiednim czasie, jeśli zajdzie taka potrzeba,

(1) Dyrektywa 94/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1994 r. zmieniająca po raz dwunasty dyrektywę 76/769/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (Dz.U. L 188 z 22.7.1994, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Seria monet euro obejmuje osiem nominałów o rozpiętości od 1 centa do 2 euro, które spełniają parametry techniczne określone w załączniku I.

Artykuł 2

Na użytek niniejszego rozporządzenia, stosuje się następujące definicje:

- 1) „monety obiegowe” oznaczają monety euro przeznaczone do obiegu, o których nominałach i parametrach technicznych jest mowa w art. 1;
- 2) „zwykłe monety” oznaczają monety obiegowe z wyłączeniem monet okolicznościowych;
- 3) „monety okolicznościowe” oznaczają monety obiegowe przeznaczone do upamiętnienia szczególnych wydarzeń zgodnie z art. 9.

Artykuł 3

Monety obiegowe mają europejską stronę wspólną i odrębną stronę narodową.

Artykuł 4

1. Na stronie narodowej monet obiegowych nie powtarza się żadnej informacji o nominale ani żadnej jej części. Nie powtarza się nazwy wspólnej waluty ani też jej części, chyba że wynika to ze stosowania innego alfabetu.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1, napis na brzegu monety o nominale 2 euro może zawierać informację o nominale, pod warunkiem że użyta zostanie jedynie cyfra „2” lub nazwa „euro” w odpowiednim alfabecie, lub też oba te elementy.

Artykuł 5

Strony narodowe wszystkich nominałów monet obiegowych zawierają informację o emitującym państwie członkowskim poprzez podanie nazwy tego państwa członkowskiego lub jej skrótu.

Artykuł 6

1. Na stronie narodowej monet obiegowych znajduje się dwanaście gwiazd tworzących okrąg wokół narodowego wzoru, który powinien zawierać oznaczenie roku wybicia i wskazywać nazwę emitującego państwa członkowskiego. Nie zabrania się, by niektóre elementy wzoru rozciągały się aż do granic okręgu gwiazd, pod warunkiem że gwiazdy pozostaną wyraźne i w pełni widoczne. Dwanaście gwiazd przedstawionych jest w takiej samej formie jak gwiazdy na flagie Unii.
2. Wzór strony narodowej monet obiegowych wybierany jest z uwzględnieniem faktu, że monety euro znajdują się w obiegu we wszystkich państwach członkowskich, których walutą jest euro.

Artykuł 7

1. Zmian wzorów narodowych stron zwykłych monet można dokonywać tylko raz na piętnaście lat, bez uszczerbku dla zmian niezbędnych dla zapobiegania podrabianiu pieniędzy.
2. Bez uszczerbku dla ust. 1, zmiany wzorów narodowych stron zwykłych monet można dokonywać w przypadku zmiany szefa państwa uwidocznionego na monecie. W przypadku czasowego zastępstwa na stanowisku szefa państwa lub gdy stanowisko to pozostaje czasowo nieobsadzone państwo członkowskie nie jest uprawnione do takiej zmiany.

Artykuł 8

Emitujące państwa członkowskie aktualizują swoje strony narodowe zwykłych monet, aby zastosować się w pełni do niniejszego rozporządzenia w terminie do dnia 20 czerwca 2062 r.

Artykuł 9

1. Monety okolicznościowe posiadają wzór różniący się od narodowego wzoru zwykłych monet i upamiętniają wyłącznie wydarzenia mające wielkie znaczenie dla danego kraju lub całej Europy. Monety okolicznościowe emitowane wspólnie przez wszystkie państwa członkowskie, których walutą jest euro, upamiętniają wyłącznie wydarzenia o najwyższej wadze europejskiej, a ich wzór nie narusza konstytucyjnych wymogów tych państw członkowskich.
2. Napis na brzegu monet okolicznościowych jest taki sam jak w przypadku zwykłych monet.
3. Monety okolicznościowe mogą mieć wyłącznie nominalną wartość 2 euro.

Artykuł 10

1. Państwa członkowskie, przed formalnym przyjęciem wzorów, informują się wzajemnie o projektach wzorów nowych stron narodowych monet obiegowych, w tym o napisie na brzegu, oraz — w przypadku monet okolicznościowych — o szacowanej wielkości emisji.

2. Uprawnienia do zatwierdzania wzorów nowych lub zmodyfikowanych stron narodowych monet obiegowych nadaje się Radzie stanowiącej większością kwalifikowaną zgodnie z procedurą ustanowioną w ust. 3–7.

Przy podejmowaniu decyzji, o których mowa w niniejszym artykule, prawa głosu państw członkowskich, których walutą nie jest euro, są zawieszane.

3. Do celów ust. 1, co do zasady co najmniej trzy miesiące przed planowaną datą emisji, emitujące państwo członkowskie przekazuje Radzie, Komisji oraz pozostałym państwom członkowskim, których walutą jest euro, projekty wzorów monet obiegowych.

4. W terminie siedmiu dni od przekazania, o którym mowa w ust. 3, każde państwo członkowskie, którego walutą jest euro, w uzasadnionej opinii skierowanej do Rady i do Komisji może zgłosić zastrzeżenie do projektu wzoru proponowanego przez emitujące państwo członkowskie, jeśli ten projekt wzoru mógłby wywołać niepożądane reakcje wśród jego obywateli.

5. W przypadku gdy Komisja uzna, że projekt wzoru nie spełnia wymogów technicznych określonych w niniejszym rozporządzeniu, przedkłada Radzie negatywną ocenę w terminie siedmiu dni od przekazania, o którym mowa w ust. 3.

6. Jeśli w terminie, o którym mowa odpowiednio w ust. 4 i 5, Radzie nie zostanie przekazana uzasadniona opinia ani negatywna ocena, uznaje się, że decyzja zatwierdzająca wzór zostaje przyjęta przez Radę następnego dnia po wygaśnięciu terminu, o którym mowa w ust. 5.

7. We wszystkich pozostałych przypadkach Rada niezwłocznie decyduje o zatwierdzeniu projektu wzoru, chyba że w terminie siedmiu dni od przedłożenia uzasadnionej opinii lub negatywnej oceny państwo emitujące wycofa swój wniosek i poinformuje Radę, że ma zamiar przedłożyć nowy projekt wzoru.

8. Wszelkie istotne informacje na temat nowych narodowych wzorów monet obiegowych są publikowane przez Komisję w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 11

Art. 4, 5 i 6 oraz art. 9 ust. 2:

- a) nie obowiązują w odniesieniu do monet obiegowych wyemitowanych lub wyprodukowanych przed dniem 19 czerwca 2012 r.;
- b) nie obowiązują w okresie przejściowym kończącym się dnia 20 czerwca 2062 r. w odniesieniu do wzorów, które były już legalnie stosowane na monetach obiegowych w dniu 19 czerwca 2012 r.

Monety obiegowe, które zostały wyemitowane lub wyprodukowane w okresie przejściowym, mogą pozostać prawnym środkiem płatniczym bez ograniczeń czasowych.

Artykuł 12

Rozporządzenie (WE) nr 975/98 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku III.

Artykuł 13

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 24 czerwca 2014 r.

W imieniu Rady
E. VENIZELOS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Parametry techniczne, o których mowa w art. 1

Wartość (euro)	Średnica w mm	Grubość w mm	Waga w g	Kształt	Kolor	Skład	Krawędź
2	25,75	2,20	8,5	Okragły	Część zewnętrzna: biała Część wewnętrzna: żółta	Miedź-nikiel (Cu75Ni25) Trzy warstwy nikiel-mosiądz/nikiel/nikiel-mosiądz CuZn20Ni5/Ni12/CuZn20Ni5	Napis na krawędzi cienko karbowanej
1	23,25	2,33	7,5	Okragły	Część zewnętrzna: żółta Część wewnętrzna: biała	Nikiel-mosiądz (CuZn20Ni5) Trzy warstwy: Cu75Ni25/Ni7/Cu75Ni25	Karbowana z przerwami
0,50	24,25	2,38	7,8	Okragły	Żółty	Nordyckie złoto Cu89Al5Zn5Sn1	Kształtowana krawędź z drobnymi półokrągłymi nacięciami
0,20	22,25	2,14	5,7	„Hisz-pański kwiat”	Żółty	Nordyckie złoto Cu89Al5Zn5Sn1	Zwyczajna
0,10	19,75	1,93	4,1	Okragły	Żółty	Nordyckie złoto Cu89Al5Zn5Sn1	Kształtowana krawędź z drobnymi półokrągłymi nacięciami
0,05	21,25	1,67	3,9	Okragły	Czerwony	Stal pokryta miedzią	Gładka
0,02	18,75	1,67	3	Okragły	Czerwony	Stal pokryta miedzią	Gładka z wyżłobieniem
0,01	16,25	1,67	2,3	Okragły	Czerwony	Stal pokryta miedzią	Gładka

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie i lista jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Rady (WE) nr 975/98	(Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 6)
Rozporządzenie Rady (WE) nr 423/1999	(Dz.U. L 52 z 27.2.1999, s. 2)
Rozporządzenie Rady (UE) nr 566/2012	(Dz.U. L 169 z 29.6.2012, s. 8)

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 975/98	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 wyrażenie wprowadzające	art. 1
art. 1a	art. 2
art. 1b	art. 3
art. 1c	art. 4
art. 1d	art. 5
art. 1e	art. 6
art. 1f	art. 7
art. 1g	art. 8
art. 1h	art. 9
art. 1i	art. 10
art. 1j, wyrażenie wprowadzające, lit. a) i lit. b) zdanie pierwsze	art. 11 akapit pierwszy
art. 1j lit. b) zdanie drugie	art. 11 akapit drugi
—	art. 12
art. 2	art. 13
art. 1, tabela	załącznik I
—	załącznik II
—	załącznik III